

Η είσοδος στον νυμφώνα του Χριστού.

Γέροντας Πετρώνιος Προδρομίτης (†).

Μεγάλη εβδομάδα.

Η Αγία και Μεγάλη Τρίτη μας προετοιμάζει για την είσοδο στον νυμφώνα του Σωτήρος Χριστού με δύο παραβολές: την παραβολή των δέκα παρθένων και την παραβολή των ταλάντων.

Η πρώτη παραβολή παρομοιάζει την είσοδο στην αιώνια ζωή μ' ένα γάμο. Ο Χριστός είναι ο Νυμφίος, ο οποίος μας καλεί όλους στο συμπόσιο του γάμου.

Αλλά για να μπορέσει κανείς να εισέλθει με τον Νυμφίο Χριστό, πρέπει να εκπληρώσει ορισμένους όρους που αναφέρονται στην παραβολή των δέκα παρθένων: επαγρύπνηση, παρθενία και έλαιο για τις λαμπάδες.

Είναι αλήθεια ότι όλες οι νέες ήσαν παρθένες. Όλες αγρυπνούσαν περιμένοντας τον Νυμφίο. Όμως πέντε απ' αυτές, επειδή είχαν αρκετό λάδι για τα φανάρια τους, ονομάστηκαν φρόνιμες, και εισήλθαν στον νυμφικό θάλαμο μαζί με τον Νυμφίο. Οι άλλες πέντε, επειδή δεν φρόντισαν

ν' αγοράσουν εγκαίρως, έχασαν τους κόπους της παρθενίας και αγρυπνίας και έμειναν έξω από τον νυμφώνα, γι' αυτό και ονομάστηκαν μωρές.

Οι άγιοι Πατέρες εξηγούν ότι το λάδι για τα φανάρια των παρθένων είναι η ελεημοσύνη, πράγμα που σημαίνει ότι η παρθενία για να είναι μέσον σωτηρίας, πρέπει να είναι ενωμένη με την ελεημοσύνη.

«Μεγάλες είναι οι πτέρυγες της ελεημοσύνης», λέγει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. «Διαπερνούν τον αιθέρα, φθάνουν στην σελήνη, στον ήλιο, στους ουράνιους χορούς και σταματούν μπροστά στον θρόνο του Θεού. Οποιαδήποτε αμαρτήματα κι αν κάνεις, η ελεημοσύνη είναι βαρύτερη απ' αυτά.

» Η παρθενία είναι ένα έργο τόσο μεγάλο, ώστε κανένας σχεδόν από τους παλαιούς δεν μπόρεσε να τη φυλάξει. Ούτε ο Νώε, ούτε ο Αβραάμ, ούτε ο Ιωσήφ. Η παρθενία και η περιφρόνηση του θανάτου είναι οι δυσκολότερες αρετές.

» Μόνο από την εποχή του Χριστού ανθίζει μέσα στην Εκκλησία το άνθος της παρθενίας. Και παρ' όλα αυτά, οι πέντε εκ των δέκα παρθένων, χωρίς την ελεημοσύνη, εξεδιώχθησαν. Η παρθενία είναι η φωτιά, ενώ το λάδι είναι η ελεημοσύνη. Όπως η φωτιά, αν δεν έχει καύσιμη ύλη, δεν καίει και σβήνει, έτσι και η παρθενία, αν δεν είναι ενωμένη με την ελεημοσύνη, χάνει την αξία της και καταστρέφεται». (Ομιλία του αγίου Χρυσόστομου, περί μετανοίας).

Η άλλη παραβολή των ταλάντων μας οδηγεί την προσοχή του νου σε δύο κυρίως σημεία: Ο άνθρωπος έχει καθήκον να ζει ενάρετα. Ο Κύριος μας προστάζει πάντοτε: «Γίνεσθε άγιοι, ότι εγώ άγιος ειμί», οπότε έχει κιόλας ο άνθρωπος το χάρισμα της αγιοσύνης από το άγιο Βάπτισμα. Έλαβε από τον Δεσπότη Χριστό το τάλαντο, το οποίο πρέπει με επιμέλεια να πολλαπλασιάσει, επιτελώντας τα θεία έργα, για τα οποία έλαβε την πνευματική δύναμη. «...έκαστος πολυπλασιάσωμεν το της χάριτος τάλαντον», μας προτρέπει η ακολουθία του Όρθρου, «...και ως οικονόμοι πιστοί της χάριτος, δεσποτικής χαράς αξιωθώμεν...».

Η παραβολή μας δείχνει ακόμη ότι τον πολλαπλασιασμό του ταλά-ντου δεν τον κάνει ο άνθρωπος μόνος του, αλλά μέσω του άλλου, μέσω του τραπεζίτη, το οποίον μνημονεύει ο Κύριος: «Έδει ουν σε βαλείν το αργυρίον μου τοις τραπεζίταις, και ελθών εγώ εκομισάμην αν το εμόν συν τόκω» (Ματθ. 25:27). Ποιος είναι αυτός ο τραπεζίτης μας το λέγει το δοξαστικό των Αίνων της ημέρας: «Ιδού σοι το τάλαντον, ο Δεσπότης εμπι-στεύει ψυχή μου. Φόβω δέξαι το χάρισμα, δάνεισαι τω δεδωκότι, διάδος πτωχοίς, και κτήσαι φίλον τον Κύριον, ίνα σης εκ δεξιών αυτού, όταν έλθη εν δόξη...».

Ο τραπεζίτης είναι οι φτωχοί και μέσω αυτών ο ίδιος ο Κύριος, διότι, όποιος δίνει στους φτωχούς δανείζει στον Χριστό. Ο Δεσπότης μοιράζει τα τάλαντα και πάλι Αυτός είναι ο Τραπεζίτης, που τα πολλαπλασιάζει, διότι προσθέτει και τοκίζει για να αυξήσει τα τάλαντα. Βλέπουμε εδώ μία θαυμαστή τέχνη της θείας αγάπης και φιλανθρωπίας. Ο Θεός μάς χαρίζει τα δώρα Του και κατόπιν μας προτρέπει να του τα δώσουμε δανεικά, σαν να είναι και πάλι δικά μας κι έτσι μ' αυτό τον τρόπο μας καταξιώνει της μεγίστης πληρωμής όχι μόνο του δώρου, αλλά και του επιπρόσθετου το-κου, κι αυτό μόνο για έναν ασήμαντο προσωπικό μας κόπο: Από την καλοσύνη Του δανείται το δώρο που μας προσέφερε για να το επαυ-ξήσει.

Για άλλη μια φορά βλέπουμε εδώ πόσο μεγάλο πράγμα είναι τα έργα της αγάπης προς τον πλησίον.

Από το βιβλίο: Γέροντος ιερομ. Πετρωνίου Τανάσε, Δικαίου Ρουμανικής Σκήτης Τιμίου Προδρόμου Αγίου Όρους, ΟΙ ΠΥΛΕΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ (Πνευματικοί στοχασμοί για την περίοδο του Τριωδίου). Μετάφραση Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου, 2003 ("Η Αγία και Μεγάλη Τρίτη", αποσπάσματα).

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>